

1r premi prosa (70 euros valor en llibres)

Pseudònim: Futbol Americà

Obra: (269) – *MARTÍ EL MARINER*

Autor: LLUÍS TATARET ORTÍZ

Martí el mariner

El Martí, des de ben petit, volia viure aventures al mar i tenir el seu propi vaixell. Els seus pares no se'n sabien avenir perquè eren de terra endins i la família viva al camp i no havien vist mai el mar, només que els dies de vacances quan havien anat a la platja.

Quan el Martí va ser gran, va dir als seus pares que volia ser mariner. Ells, tot i no entendre-ho, el van deixar marxar. El comiat va ser trist: els pares ho dissimulaven, però els sabia molt de greu veure marxar el Martí, però entenien que això era el que havia volgut des que era ben petit. Així, doncs, el van acompanyar fins a l'estació del tren, li van fer una abraçada molt forta i molts petons i es van acomiadar d'ell demanant-li que els escrivís molt sovint. El Martí va pujar al tren amb la maleta plena de roba, unes fotos dels pares i els seus llibres preferits. Es va abocar a la finestra i va dir adéu als pares quan el tren va engegar i els va estar dient adéu fins que ja no els va veure més de tan petits com eren.

Quan va arribar a la costa es va dirigir cap al port i allà es va enrolar en un vaixell de pesca. Quan el capità el va entrevistar, el va contractar com a grumet.

Al cap d'un parell de dies el vaixell va salpar per fer la campanya del bacallà, al Gran Sol. El Gran Sol és una zona de pesca molt important a prop d'Islàndia, molts vaixells hi van a pescar bacallà.

La seva feina, com a grumet consistia fonamentalment a estar al servei del capità: parar la taula, servir-li els àpats, dur-li el cafè... Això li deixava molt de temps lliure la qual cosa li permetia parlar molt amb els mariners per aprendre l'ofici. Com que el Martí era molt

simpàtic i tenia moltes ganes d'aprendre, els mariners de seguida se'l van estimar molt, li contestaven totes les preguntes i el convidaven a les cantades d'havaneres que feien als vespres. Li van ensenyar coses que, a primera vista poden semblar poc importants, com ara saber d'on ve el vent o que les escombraries no s'han de tirar mai contra el vent.

Quan van arribar al Gran Sol, tothom va haver de treballar moltíssim, el Martí ajudava en tot el que podia. recollir xarxes, fregar la coberta, etc. El capità va adonar-se que el Martí arribaria a ser un molt bon mariner i va decidir ascendir-lo a sentinella.

Quan van haver acabat de pescar el bacallà i el tenien tot recollit a les cambres, després de netejar la coberta del vaixell, el capità va ordenar tornar cap a casa.

Aprofitant la calma dels primers dies del viatge de tornada, el capità va organitzar una cerimònia a la coberta del vaixell amb tots els mariners vestits de gala on van nomenar al Martí sentinella i li va donar una ullera de llarga vista. Com a final de la cerimònia, el capità va ordenar al Martí que pugés al lloc de guaita, a la part més alta del pal major i que escrivís el seu nom sobre la fusta del pal.

El Martí hi va pujar molt content i quan va acabar d'escriure el seu nom, tots els mariners el van aclamar i ell es va sentir molt important. Ja era tot un mariner!

FUTBOL AMERICÀ